

rens person, herunder hans håndbagage på den ene side, og andet rejsegods, herunder et eventuelt køretøj, på den anden side.

Det må endvidere erindres, at de under nr. 1-5 anførte begrænsningsbeløb på samme måde, som det gælder for kollobegrænsningen i henhold til gældende sølovs § 122, stk. 2, og lovudkastets § 120 yderligere vil være begrænset af de i den gældende sølovs §§ 254 og 255 anførte bestemmelser om begrænsning af rederansvaret, der, jfr. det den 12. januar 1972 fremsatte lovforslag, jfr. Ft.T. 1971/72 afd. A. sp. 1398 foreslås ændret til §§ 234 og 235, og som på grundlag af den i Bruxelles i 1957 vedtagne konvention fastsætter et maksimum for rederens ansvar gennem den såkaldte „globalbegrænsning“, der gælder ved siden af konventionerne, jfr. PK art. 8 og BK art. 8.

I *stk. 2* er det i overensstemmelse med PK art. 6,5 og BK art. 6,7 anført, at de ovennævnte begrænsningsbeløb ikke omfatter renter og sagsomkostninger.

Stk. 3. Bestemmelsen gengiver PK art. 6, 1 og BK art. 6,4. Der kan i øvrigt henvises til bemærkningerne til *stk. 1*, nr. 1.

Stk. 4 vedrørende aftale om højere ansvarsgrænser gengiver PK art. 6,4 og BK art. 6,5. En sådan aftale skal dog for at være bindende for bortfragteren være affattet skriftligt og udtrykkeligt.

Til § 195.

Bestemmelsen gengiver PK art. 7 og BK art. 7 om, at bortfragteren mister begrænsningsretten, når han selv har forvoldt skaden, „with the intent to cause damage or recklessly and with knowledge that damage would probably result“.

Med „bortfragteren selv“ må formentlig sidestilles overordnede medarbejdere med selvstændigt ansvar for ledelsen, jfr. den parallelle bestemmelse i lovudkastets § 120, *stk. 5*.

Såfremt nogen af bortfragterens folk har forvoldt skaden som nævnt i denne bestemmelse, får dette ikke betydning for bortfragterens begrænsningsret efter lovudkastets § 194, men den pågældende skadevolder vil i så fald ikke selv kunne begrænse sit ansvar, hvad han ellers ville have ret til, jfr. lovudkastets § 200. *stk. 2*.

Til § 196.

Denne bestemmelse indeholder de forskellige konventionsbestemte reklamationsregler.

Stk. 1 gengiver PK art. 11,1, der for personskader fastsætter fristen til inden 15 dage. Bestemmelsen er i øvrigt en parallel til konnossementskonventionens art. 3,6. Det er ligeledes i overensstemmelse med konventionen, når det i 2. pkt. er fastsat, at såfremt sådan meddelelse ikke gives, præsumeres det, at passageren er „safe and sound“, når han kommer i land. Da passageren i alle tilfælde, jfr. lovudkastets § 193, *stk. 1*, har bevisbyrden for, at han er kommet til skade under transporten, er det efter konventionen ikke ganske klart, hvilken realitet, der egentlig ligger i bestemmelsen om virkningen af manglende reklamation. Man har imidlertid valgt at følge konventionens bestemmelse i modsætning til, hvad der er tilfældet i den tilsvarende bestemmelse for så vidt angår godsbefordring, den gældende § 121, der hvad sanktionen angår ikke svarer til den ovennævnte parallelbestemmelse i konnossementskonventionen.

Den konventionsbestemte reklamationsregel har man yderligere gjort anvendelig på skader som følge af forsinkelse.

Stk. 2 gengiver BK art. 10,1, der for rejsegodsets vedkommende sonder mellem åbenbar og ikke-åbenbar skade. Reklamationsreglerne er ligeledes her gjort anvendelige på forsinkelse.

Stk. 3 gengiver BK art. 10,1 c, der kan herom henvises til bemærkningerne til *stk. 1* vedrørende den parallelle bestemmelse i PK.

Stk. 4 gengiver BK art. 10,1 d.

Til § 197.

Stk. 1 Som anført i bemærkningerne til lovudkastets § 172, *stk. 1*, er det principielle udgangspunkt, at bestemmelserne i dette kapitel viger for aftale eller sædvane, hvori- mod de konventionsbestemte ansvarsregler, herunder det særlige forsinkelsesansvar samt de specielle bevisbyrde-regler ikke kan fraviges på forhånd til skade for passageren. Det er disse undtagelser fra det principielle udgangspunkt, der gengives i nærværende bestemmelse, der samtidig i overensstemmelse med PK art. 1,e og BK art. 1,e 1. og 2. fastsætter inden for hvilke tidsrum, de pågældende bestemmelser er ufravigelige.